கலைஞரும் நானும் 50

“தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு, தான் இருந்த வரை தலைப்புச் செய்திகளை அளித்தவர் கலைஞர். இன்றைக்கு முக்கியமான செய்தி என்ன எனத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனில், கலைஞர் எதைக் குறித்துப் பேசி இருக்கிறார் எனத் தெரிந்து கொண்டால் போதும். அப்படியான தலைவர், கலைஞர்” எனத் தனது நினைவுகளைப் பகிர்கிறார் இயக்குநரும் நடிகருமான பாண்டியராஜன்.

■ இயக்குநர் **பாண்டியராஜன்**

“இவனுக்கு எதுக்கு இந்த வேலை என்றார்!”

“தலைவர் கலைஞர் அவர்களை கலைத்துறை நிகழ்ச்சிகளில் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், அவரோடு அதிக உரையாடல், அதிக சந்திப்புகள் இல்லை. ஆனால், ஒரு சில சந்திப்புகளாக இருந்தாலும் அவர் போல அன்பு பாராட்டியவர் யாருமில்லை. “வாய்யா... பாண்டியராஜா...” என்பார்.

அன்பே இயல்பு

கலைஞர் அவர்களின் ‘டைமிங்’ குறித்து வியப்பாக இருக்கும். பரபரப்பான நேரங்கள், டென்ஷன் எல்லாவற்றையும் கடந்து எப்படி அவ்வளவு நகைச்சுவையாகப் பேசமுடிகிறது என வியப்பேன். அந்த நகைச்சுவை உணர்வுதான் அவருடைய டென்ஷன்களை மறக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

கலைஞர் அவர்களிடம் பணியாற்றியவர் எனது மாமனார். எனது திருமண நிச்சயதார்த்தத்துக்கு வந்திருந்தார் கலைஞர். அவருக்குப் பக்கத்தில் திருமண மாப்பிள்ளை நான் அமர்ந்திருந்தேன். புகைப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், கலைஞர் என்னிடத்தில் “உன் மாமனார பத்தி உனக்குத் தெரியுமா” எனக் கேட்டார். “இல்லீங்களே அய்யா” என்றதும், “ஒரு டைப்பான ஆளுய்யா” என்று கூறி, என் மாமனார் குறித்த ஒரு சுவையான சம்பவத்தைச் சொன்னார்.

அப்போது வந்த என் மாமனார் “அய்யா என்னைப் பத்தி ஏதோ பெரிய விஷயமா சொல்றீங்க போல” என்றார். அதற்கு, “ஆமா, ஆமா, உன் பெருமையைத்தான் சொல்லிக்கிட்டிருக்கேன்” என கலைஞர் கூற, அந்த இடமே கலகலப்பாக இருந்தது. தன்னிடம் பணியாற்றியவராக இருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கொடுத்த இடம், அந்த நிகழ்ச்சியில் குடும்ப உறவுகளைப் போல சின்னச் சின்ன விஷயங்களைப் பேசி மகிழ்ந்தது எல்லாம் மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள். அவரது உயரத்துக்கு அந்த இடத்தை அப்படிக் கையாள்வது எல்லாம் இயல்பான விஷயமில்லை. ஆனால், கலைஞர் இருந்தார். அது அவரது இயல்பாக இருந்தது.

பாராட்டாகச் சொன்ன பாடம்

திரைப்பட முன்னோட்டக் காட்சிகளுக்கு வந்தால், அந்தப் படம் குறித்து, அவர் சொல்லும் கருத்துகள் நுட்பமாக இருக்கும். நான் ‘நெத்தியடி’ என்கிற திரைப்படத்தை இயக்கினேன். என் மாமனார் தயாரிப்பாளராக இருந்தார். அந்தப் படத்தில் இசையமைப்பாளராகவும் பணியாற்றினேன். படத்தில் ஒரு பாடலில் நானும் நடனம் செய்திருந்தேன். அந்தப் பாடலுக்கு ‘அல்ட்ரா வயலெட்’ என்கிற ஒளிப்பதிவுத் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி இருந்தேன். அதுபோல அந்தப் பாடலில் அதிக ‘கெட்டப்’ களிலும் வந்தேன். அந்தப் பாடல் புதுமையாக வந்திருந்தாலும் யாரும் பாராட்டவில்லை.

கலைஞர் முன்னோட்டக் காட்சிக்கு வந்து பார்த்தார். அந்தப் பாடல் காட்சியின்போது, கலைஞர் என் மாமானாரிடம் ‘உன் மாப்பிள்ளை நல்லா ஆடியிருக்கான்யா’ என்றார். அவர் பின்னால் நின்றிருந்த எனக்கு, அந்த வார்த்தைகள் அவ்வளவு உற்சாகத்தை அளித்தன. எனது நடனத்தைக் கலைஞரே பாராட்டிவிட்டார் எனப் பெருமையடைந்தேன். ஆனால், அடுத்ததாக ‘இவனுக்கு எதுக்கு இந்த வேலை’ என்றார். எனக்கு ‘திக்’ என்று இருந்தது. “கலர் கலரா டிரஸ் போட்டுக்கிட்டு, நடனம் ஆடுறதுக்கெல்லாம் நிறைய பேர் இருக்காங்கய்யா.. இவனுக்குக் காமெடி நல்லா வரும். அத பண்ணத்தான்யா ஆள் இல்லை” என்றார். “இதுல உனக்கு செலவு நிறைய வெச்சிருப்பானேய்யா” என்றார். அந்தப் படத்தின் இயக்குநராக என்னால் கணிக்க முடியாதவற்றை அந்த இடத்திலேயே சொல்லிவிட்டார் கலைஞர்.

“கலைஞர் உன்ன திட்டுறாரய்யா? என்னய்யா நீ நடிச்ச? உன்ன உடனே வரச் சொன்னார்ய்யா !”

நான் இதைச் செய்தால், மக்கள் ரசிப்பார்கள் என்பதைத் தப்பாகப் புரிந்து வைத்திருந்தேன். ஆனால், மக்கள் யாரிடம் என்ன எதிர்பார்ப்பார்கள் என்பதை அறிந்த மாபெரும் இயக்குநர் அவர். அவர் சொல்வது சரியான கணிப்பாக இருந்தது. மக்கள் என்னிடம் என்ன எதிர்பார்ப்பார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு கலைஞர் அவர்களின் அன்றைய வார்த்தைகள் எனக்குப் பாடமாக இருந்தன.

‘ட்விஸ்ட்’டை கண்டுபிடித்தார்!

யாரும் கவனிக்கத் தவறும் நுட்பமான விஷயங்களை அவர் கவனித்துவிடுவார். ‘நம்ம நாட்டுப் பொண்ணு’ என்கிற படம் எடுத்தேன். அந்தப் படத்துக்கான நாயகி முடிவாகவில்லை. அப்போது அந்த நாயகி, படத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு ‘மாடல்’ வரைந்திருந்தேன். அதில் கதாநாயகி கூடையைத் தூக்கிக் கொண்டு போவதுபோல பின்பக்கமாக வரைந்திருந்தேன். டிசைனில் என் முகம் மட்டும் இருக்கும். அதையே படத்துக்கான அழைப்பிதழாக அச்சிட்டிருந்தேன்.

அழைப்பிதழ்களை வாங்கிய பலரும், ‘டிசைன் புதுசா இருக்கே’ என வியந்தனர். கலைஞர் அவர்களுக்கு அழைப்பிதழ் அளிக்கிறேன். வாங்கிப் பார்த்தவர் “கதாநாயகி யார் என்று இன்னும் முடிவு செய்யலையா?” என்றார். அந்த டிசைனைப் பார்த்து ரசித்து, அதில் இருந்த ஒரு ட்விஸ்டை சரியாகக் கண்டுபிடித்தார். அவரது நுணுக்கத்தை அறிந்ததும், எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

இலக்கணம் கற்றுக் கொடுத்தார்

கலைஞரின் **‘குறளோவியம்’** நூலின் ஒவ்வொரு குறளையும் குறும்படமாக எடுத்தார்கள். ஒருநாள் எனக்கு அழைப்பு வந்தது. ‘கலைஞர் அழைக்கிறார்?’ என்றார்கள். அப்போது கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தார். “என்ன சார் திடீர்னு கலைஞர் அழைக்கிறார்” என அவருக்கு நெருக்கமான ஒருவரிடம் கேட்டேன். “குறளோவியம் குறும்படத்தின் ஒரு பகுதியில் நீங்க நடிக்கணும்னு விரும்புகிறார்” என்றார். எனக்குத் ‘திக் திக்’ என இருந்தது. “ஏங்க நான் சைதாப்பேட்டை. நான் சென்னை மொழியில பேசுவேன். அவரது தமிழ் என்னால பேசமுடியாதுங்களே” என்றேன்.

நான் கலைஞர் அவர்களைச் சந்தித்த போது, அவர் எழுதிய வசனங்கள் தூய தமிழில் இருந்தன. அதை எப்படி உச்சரிக்கணும் என்பதையும் சொல்லிக் காட்டினார். ராஜா வேடத்தில் ஷூட்டிங், டப்பிங் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. அடுத்த நாள் இயக்குநர் சொர்ணம் அவர்கள் அழைத்து “கலைஞர் உன்ன திட்டுறார்ய்யா? என்னய்யா நீ நடிச்ச? உன்ன உடனே வரச் சொன்னார்ய்யா" என்றார்.

நான் கலைஞரைச் சென்று சந்தித்தேன். கோபத்தோடு இருந்தார். “நான் என்ன எழுதிக் கொடுத்திருக்கேன், நீ என்ன பேசியிருக்க?” என்றார். “அய்யா நீங்க கொடுத்ததுதான் நான் பேசினேன், மாற்றி எதுவும் பேசலயே” இது நான். “என்ன பேசுன? ஒரு வல்லினம், மெல்லினமே இல்லை” என்றார் அவர். “அப்படின்னாங்க” என்கிறேன் நான். உடனே சிரித்துவிட்டார். “வல்லினம், மெல்லினம் தெரியல... எப்படிய்யா குறளோவியத்தில் நடிச்ச?” என்றவர், ‘நாளைக்கு என்ன வேலை இருக்கு?’ எனக் கேட்டார். அடுத்த நாள் சென்றதும் எனக்கு எப்படி உச்சரிப்பு வருமோ, அதற்கேற்ப வசனத்தில் வல்லின, மெல்லின உச்சரிப்புகளை மாற்றி எழுதிக் கொடுத்து, டப்பிங் அனுப்பினார். நமக்கு வராததையும் வரவைப்பவராக இருந்தவர் கலைஞர். ஒருவர் மீது அக்கறை கொண்டிருந்தால், கலைஞர் அவர்கள் காட்டும் அன்பு வாழ்நாள் நினைவுகளில் நிற்கும்.

அவரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களில், ‘எதையும் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல்’ என்பதை நான் பல இடங்களில் குறிப்பிடுவேன். அதை என் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து வருவதற்கு அவரே காரணம். கலைஞர் குறித்த நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது என்பதெல்லாம் நான் பெற்ற பேறே...!.

...பகிர்வார்கள்

கழகங்களும் கோயில்களும்- மறைக்கப்படும் வரலாறு!

ஆலயத்தில் அரசுக்கு என்ன வேலை? இந்துக் கோவில்களை இந்துக்களிடம் (எந்த இந்துக்களிடம்) ஒப்படைக்கவேண்டும், அறநிலையத் துறையைக் கலைக்க வேண்டும், கோவில்களை மட்டும் நிர்வகிக்கும் அறநிலையத்துறை பிற மத வழிபாட்டுத் தலங்களையும் நிர்வகிக்குமா? என்ற கேள்விகள் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாகக் குறிப்பிட்ட சிலரால் திரும்பத் திரும்ப வைக்கப்பட்டு தோல்வியுற்ற வாதங்கள்.

நாத்திகக் கொள்கைகளைப் பேசிய திராவிட இயக்கம், வழிபாட்டு உரிமைகளுக்காகப் போராடியது ஏன்? அனைத்து ஜாதியினரும் அர்ச்சகராக வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தது ஏன்? தி.மு.க. இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றியது ஏன்? நீதிக்கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயே அறநிலையத் துறை உருவாக்கப்பட்டது ஏன்? என்ற கேள்விகளுக்கு விடை தேடினால், மேலே எழுப்பப்படுகிற கேள்விகளுக்கு எளிமையாக விடை கிடைத்துவிடும்.

அந்தப் பணியை மிகச் சரியாகச் செய்திருக்கிறது ஆ.மலைக்கொழுந்தன் எழுதியிருக்கிற ‘கழகங்களும் கோயில்களும்’ நூல். நன்செய் பிரசுரத்தின் வெளியீடாக வந்திருக்கும் இந்நூல், அறநிலையத் துறை உருவாவதற்கு முன் கோயில்கள் யாருடைய ஆதிக்கத்தின் பிடியில் சிக்கியிருந்தன, சமஸ்கிருதம் புகுத்தப்பட்டது எப்படி? கோயில்களின் சொத்துக்கள் சுரண்டப்பட்டது எப்படி? அவற்றில் இருந்து கோயில்களையும் வழிபாட்டு உரிமையையும் அறநிலையத்துறை பாதுகாத்தது எப்படி? அதற்காக தி.மு.க கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் உழைப்பு என்ன என்பதையெல்லாம் சிறப்பான முறையில் விளக்குகிறது. விதண்டா வாதங்களை எதிர்கொள்ள விளக்க ஏடாகப் பயன்படும் இந்த நூல்.

::ப்ளாஷ்பேக்

உள்ளாட்சி வெற்றிப் படம்!

1986-ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நடைபெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தலில் கழகம் மாபெரும் வெற்றிபெற்றது. அப்போது இருந்த எம்.ஜி.ஆர் தலைமையிலான அ.தி.மு.க வேட்பாளர்கள், தமிழ்நாடு முழுவதும் பெரும் தோல்வியைத் தழுவினார்கள். கழகத் தலைவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களின் சோர்வில்லாப் பிரச்சாரத்தால், கழகம் தமிழ்நாடு முழுவதும் பல்வேறு இடங்களில் வெற்றி பெற்றது. அந்த நேரத்தில் நான், எனது தாத்தா, சித்தப்பா ஆகியோர் தலைவரை **‘கோபாலபுரம் இல்லம்’** சென்று வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்த போது இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டது.

பழனிகுமார்

-பழனிகுமார், அயனாவரம், சென்னை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புங்கள். அலைபேசி எண் அவசியம்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா சாலை, தேனாம் பேட்டை, சென்னை - 600 018. வாட்ஸ்அப் எண் : 90033–24473 மின்னஞ்சல் youthwing@dmk.in

கருவூலம்

அதிக வசனமும் – அழகாகப் பேசியதும்!

2000 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம் கலைவாணர் அரங்கத்தில் கலைஞர் எழுதிய ‘சங்கத்தமிழ்’ இசை நாட்டிய நாடகத்தின் 150-வது வெற்றி விழா நடைபெற்றது. அந்த மேடையில் நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசன் கலந்துகொண்டு பேசினார். கலை உலகத்தில் கலைஞர், தனக்குத்தான் அதிகமாக வசனம் எழுதி இருக்கிறார் என்றும், தான் அதிகமாகப் பேசியதாகவும் குறிப்பிட்டார். அதற்கு பதிலளித்த கலைஞர் “அதிகமாகப் பேசியது மாத்திரமல்ல, மிகவும் அழகாக என்னுடைய வசனங்களைப் பேசியதும் நீங்கள்தான்” என்றார்.

திராவிடத்தால் வாழ்கிறோம் 338

எழுத்து : கோவி.லெனின்
ஓவியம் : கி.சொக்கலிங்கம்

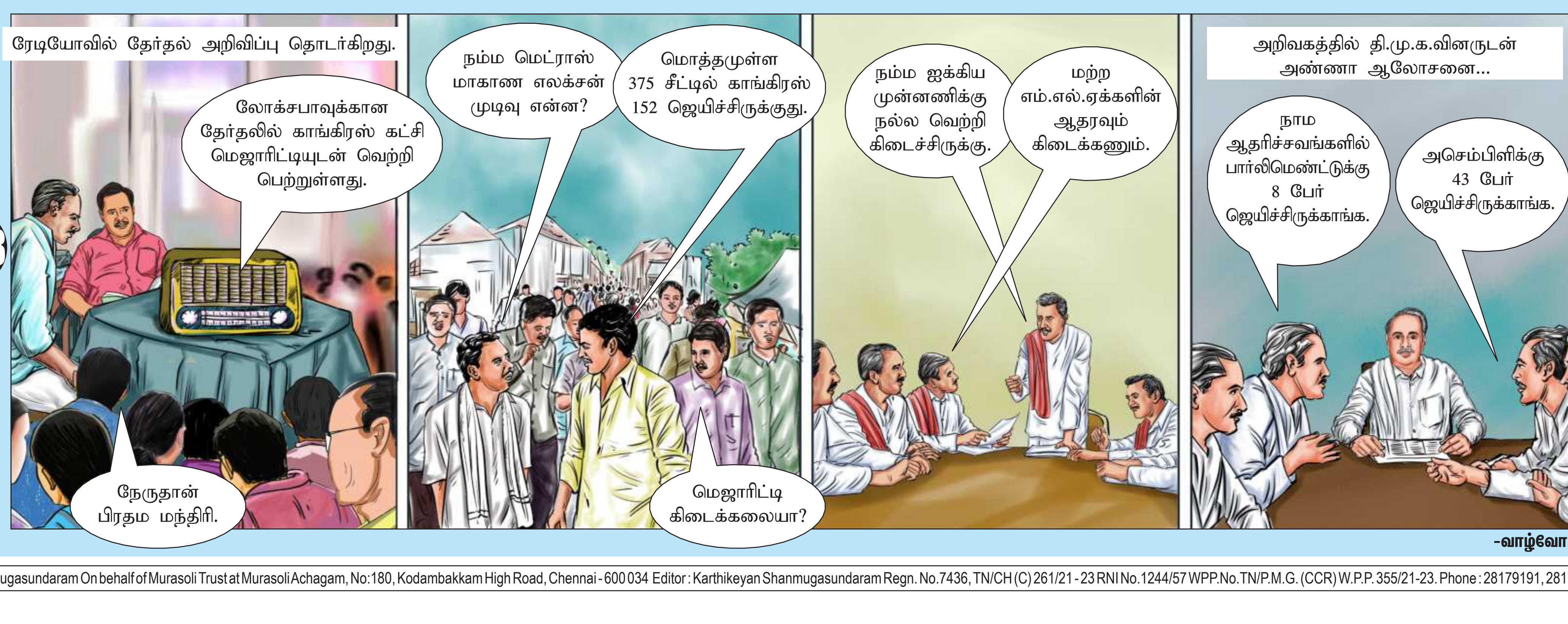

-வாழ்வோம்

Published and Printed by Karthikeyan Shanmugasundaram On behalf of Murasoli Trust at Murasoli Achagam, No:180, Kodambakkam High Road, Chennai - 600 034 Editor : Karthikeyan Shanmugasundaram Regn. No.7436, TN/CH (C) 261/21 - 23 RNI No.1244/57 WPP.No.TN/P.M.G. (CCR) W.P.P. 355/21-23. Phone : 28179191, 28179131